

Store muligheder midt i stor ustabilitet; Vi er endnu ikke i smult vande

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. nov., 2017 – De aktuelle begivenheder udviser store muligheder – der er knyttet til det nye paradigme med den nye, globale Silkevej, men udviser samtidig stor ustabilitet og store farer, knyttet til den vedvarende monetarisme, geopolitik og det vedvarende forsøg på at opretholde imperiedominans.

I dag fortsatte præsident Donald Trump med at understrege betydningen af sin Asientur i åbningsbemærkninger til et møde i sin regering. Han talte om handel.

»Vi er netop vendt hjem fra en historisk, 12 dage lang rejse til Asien. Overalt, hvor vi kom, blev den amerikanske delegation modtaget med enorm gæstfrihed og respekt ... Med os tilbage bragte vi for \$300 mia. i aftaler, der meget vel kunne nå op på \$1 billion i den allernærmeste fremtid. Det betyder jobs for USA på et meget højt niveau ... «

Derefter mødtes Trump med udenrigsminister Rex Tillerson og USA's FN-ambassadør Nikki Haley, midt i flere situationer, der udgør stor fare, og som ikke kan løses, med mindre USA og det transatlantiske område tilslutter sig det fremstød for fred og udvikling, som Bælte & Vej Initiativet tilbyder.

Saudi-Arabien, sammen med Det forenede Kongerige (U.K.), slår på krigstrommer for handling mod Iran og Hezbollah. I søndags blev der, efter anmodning fra saudierne, afholdt et møde i Kairo for udenrigsministre fra den Arabiske Liga. Efter at mange talere fordømte Iran, meddeltes det, at man ville briefe FN's Sikkerhedsråd om anklager imod Iran og måske kræve fremtidig handling. I mellemtiden fortsætter grusomhederne, der begås af Saudi-Arabien med assistance fra USA, i Yemen.

Denne forfærdelige situation bør ses i kontrast til den modsatrettede dynamik i Asien. Rusland, Tyrkiet og Iran samarbejder i den syriske krise om at besejre ISIL i alle dets former. Den 22. nov. vil den russiske præsident Putin, den tyrkiske præsident Erdogan og den iranske præsident Rouhani mødes i Sotji, Rusland, for at drøfte, hvordan man skal bringe yderligere stabilitet til Syrien og bevæge sig hen imod det russiske forslag for en Kongres for National Dialog. I søndags faldt en af de sidste ISIL-enklaver, byen Abu Kamal, til den syriske

regering.

I Sydasiens er der nye initiativer i gang for at finde en løsning på den desperate situation, hvor 600.000 rohingya-flygtninge nu er i Bangladesh, hvortil de er flygtet fra fortsatte stridigheder i Myanmar. I weekendens løb mødtes den kinesiske udenrigsminister Wang Yi med ledere fra Myanmar og meddelte, at man ville fordoble indsatsen for Bælte & Vej Initiativets Kina-Myanmar Økonomiske Korridor, og man drøftede en trepunkts-handleplan, som Kina har foreslået, for at tackle nødsituationen med flygtningene: 1) en våbenstilstand; 2) betingelser, der fastsættes af Bangladesh og Myanmar, for, at flygtningene kan vende hjem; og 3) afhjælpning af fattigdom i Myanmar.

Disse to eksempler – Syrien og Myanmar – viser, hvordan betydningsfulde magter konfronterer kriser og konfererer med det specifikke forsæt at udarbejde løsninger. De markerer en fremgangsmåde over for virkeligheden, der enten er fraværende eller også i øjeblikket bliver forsætligt modgået af de fleste af eliterne i Europa og USA, der har forskanset sig i det gamle, døde, geopolitiske paradigme.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den igangværende regeringskrise i Tyskland. I går aftes brød forhandlingerne om at danne en koalitionsregering sammen, da de Frie Demokrater trak sig ud. Den tyske præsident Frank-Walter Steinmeier opfordrede efter et møde med den midlertidige kansler Angela Merkel alle sider til at genoverveje og sagde, »Vi står over for en situation, der ikke har eksisteret i Forbundsrepublikkens historie ... i næsten 70 år.« Zepp-LaRouche kaldte situationen »forfærdelig, men ikke overraskende« og påpegede det underliggende problem: lederne og partilederne i Tyskland og i hele Europa har ingen vision for fremtiden. Hvordan skal de genoverveje? De er »totalt idéforladte«. De lever i et domæne, der udgør en parallelvirkelighed, så de har ingen impuls til at genoverveje og ændre deres aksiomer og få en diskussion om handlinger.

Dette lægger vejen vidt åben for det, vi gør, for at støtte en ny æra til menneskehedens fordel, men, formaner Zepp-LaRouche, »Vi er endnu ikke i smult vande«.

Foto: Præsident Donald J. Trump besøger Vietnam, 11. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Mission fuldført: Trumps 'venskabsrejse' til Asien er gennemført: Nu skal momentum for en ny æra spredes

Leder fra LaRouche PAC, USA, 13. nov., 2017 – Tirsdag vil præsident Donald Trump ankomme tilbage til Washington, D.C., fra sin rejse til fem asiatiske lande, som omfattede de formelle ASEAN- og APEC-topmøder, og som ved hvert stop på vejen var karakteriseret af Trumps udtryk for personligt venskab og god vilje på vegne af det amerikanske folk. Som han i dag i sine bemærkninger til ASEAN-plenarmødet i Manila sagde: »Det er mig en ære at repræsentere USA på dette USA-ASEAN Mindetopmøde. Vi forsamles i dag på et tidspunkt for stor løfterighed og store udfordringer. Jeg taler for jer på vegne af 350 millioner amerikanere, med et budskab om venskab og partnerskab ...«

I løbet af de seneste 36 timer har Trump holdt møder i Manila for private diskussioner med Indiens premierminister Narendra Modi, Australiens premierminister Malcolm Turnbull, Filippinernes premierminister Rodrigo Duterte og andre, såvel som også udvekslet håndtrykshilsen med den russiske premierminister Dmitri Medvedev. I sin ASEAN-tale takkede Trump varmt »Rodrigo« for »din succes som formand for ASEAN« og »for din utrolige gæstfrihed«, og også for Dutertes »fantastiske« sang til gallamiddagen i går aftes!

Før Manila var Trump i Hanoi i anledning af et officielt statsbesøg i Vietnam. Her anslog han, ved siden af diskussioner om økonomi og sikkerhed, et særligt tema, hvor han refererede til det faktum, at det i USA var Veterans Day (11. november, hvor overlevende veteraner i USA's væbnede styrker hædres). Han påpegede, at »ud af krig og konflikt har vi opnået et dybt venskab og partnerskab, og vi har opnået fred«. Han talte om [Vietnam]krigens rædsler, og han udtrykte dyb respekt for uafhængighed, som er en »følelse, der brænder dybt i enhver patriots og enhver nations hjerte. Vore værter her i Vietnam har kendt denne følelse i ikke alene 200 år, men i næsten 2.000 år ...« Dette fremkaldte applaus.

Præsidentens andet tema under hele rejsen var »fair« handel. Der blev underskrevet kommercielle aftaler i Vietnam og andre steder, ud over den ramme af forpligtelser til en værdi af \$253 mia., der blev annonceret mellem kinesiske

og amerikanske selskaber den 10. nov. i Beijing. Alle disse forretningsaftaler udgør ikke i sig selv en ny, økonomisk æra, og ikke engang en tærskel til en ny, økonomisk æra. Men de betyder derimod øjeblikkets muligheder. Millioner af amerikanere i områderne for handelsaftaler glæder sig over udsigten til at få gang i aktiviteter, som f.eks. i energistaterne – Alaska, Texas, Vest Virginia; i landbrugs-/fødevarerstatene – Montana, (oksekød), Iowa, Minnesota, Missouri (sojabøltet), og så videre.

Det er vores opgave at bringe dette momentum til et langt højere niveau, at gøre det, der kræves for den nye æra, som af præsident Xi Jinping beskrives som »at bygge et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Vi kan udføre dette store løft gennem både 1) at sprede ordet om, hvad der rent faktisk er sket i disse seneste 10 dages positive begivenheder på Asien-rejsen – om hvilken rejse nyhederne er blevet udelukket; og 2) at sprede forståelsen af de koncepter, ideer, der er et krav for videnskaben om økonomi, som det i årtier er blevet fremlagt af Lyndon LaRouche, og mest presserende, i hans [»Fire Love«](#) fra 2014 for, hvad der må gøres nu.

Hvorfor kan folk ikke se dette med det samme? Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, under samtale med medarbejdere, hvordan den venstre-liberale elite er blevet fremelsket i det transatlantiske område til at være blind for, og være modstander af, forholdsregler, der tjener menneskeheden. Dette neoliberale paradigme er resultatet af den kulturelle krigsførelse, som udførtes af CCF (Kongressen for Kulturel Frihed), en operation, knyttet til CIA og briterne. En udstilling om CCF's historie (CCF blev stiftet i 1950) vises tilfældigvis i Berlin i øjeblikket.

Men det, der har betydning, er, at *ideer er magtfulde*. Menneskehedens nuværende, historiske mulighed er blevet direkte promoveret af Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches arbejde i det forgangne halve århundrede, som man ser af disse markører for forslag, som omfatter den Internationale Udviklingsbank (IDB) i 1975, Operation Juarez i de amerikanske lande (1982), den Produktive Trekant (Paris-Berlin-Wien), Verdenslandbroen og frem til paradigmet for den Nye Silkevej.

Spred dette momentum.

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump besøger Kina / 10. nov., 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

En venskabs- og samarbejdsånd karakteriserer Trumps rejse til Asien; han fik en varm modtagelse

13. nov., 2017 – Præsident Donald Trumps 12 dage lange rejse til Asien, der slutter i dag med hans deltagelse på Østasien-topmødet (EAS), var ud fra enhver målestok ekstremt succesfuld. Glem de tomme ord om, hvordan han »blev spillet« af Kinas Xi Jinping, eller hvordan han indyndede sig hos »diktatorer« og »overtrædere af menneskerettigheder« som Duterte. Kendsgerningen er den, at Trump fik en varm modtagelse af asiatiske ledere og etablerede reelle venskaber med mange af dem, såvel som også en forpligtelse til fremtidigt samarbejde om handels- og sikkerhedsspørgsmål, blandt andet.

Præsidenten må utvivlsomt have følt sig befriet af sin oplevelse i Asien, væk fra Washington-sumpen. Han vil helt bestemt vende hjem til Washington med fornyet energi fra sin rejse og optimistisk mht. sit eget præsidentskab – til mediehorernes store rædsel, som insisterer på, at, når han vender hjem, vil han være »mere sårbar end nogensinde« over for den juridiske morder Robert Muellers kupoffensiv.

Som vi andetsteds rapporterer, så fik Trump en varm velkomst på ASEAN-topmødet, som Filippinernes præsident Rodrigo Duterte var vært for (og med hvem, han senere holdt et venskabeligt møde), og han beskrev det som en »afgørende forsamling af nationer«, hvis centrale rolle »som et regionalt forum for omfattende samarbejde« USA er forpligtet overfor. Partnerskabet med ASEAN, sagde han, »bidrager til det amerikanske folks og alle folk i det indo-stillehavsområdes landes sikkerhed og fremgang. Vi søger et økonomisk partnerskab, baseret på gensidighed og retfærdighed. Vi ønsker, at vore partnere fra området skal være stærke og fremgangsrige«.

Trump byge af diplomatisk aktivitet inkluderede et bilateralt møde med den indiske premierminister Narendra Modi, et firepartsmøde med statsleererne fra Japan, Australien og Indien og et statsbesøg i Vietnam. Han nåede endda at udveksle håndtryk med den russiske premierminister Dmitrij Medvedev.

Præsidentens statsbesøg i Vietnam var særlig slående og i mange henseender

bevægende, med hans overstrømmende ros til det »smukke« Vietnams »pragt og skønhed«, og hans bekræftelse af, at, ud af den »forfærdelige« Vietnamkrigs rædsler, »har vi opnået et dybt venskab og partnerskab, og vi har opnået fred«. Trump gentog især i en af sine taler citatet »uafhængighed for altid«, som den aldrende John Adams [\[1\]](#) havde proklameret, da han blev bedt om sine tanker i anledning af 50-året for USA's uafhængighed, og hvor Trump bemærkede, at denne samme følelse for uafhængighed har brændt i vietnamesiske hjerter i 2.000 år. Herved bekræftede Trump implicit, at det var den vietnamesiske drift mod uafhængighed, der lå bag Vietnamkrigen.

Foto: Præsidenterne for USA og Vietnam, hhv. Donald J. Trump og Tran Dai Quang, lytter til deres respektive landes nationalhymne.

[\[1\]](#) USA's 2. præsident 1797-1801.

Præsidenterne fra USA og Filippinerne afholder venskabeligt møde med løfte om større samarbejde

13. nov., 2017 – Præsidenterne Donald Trump og Rodrigo Duterte afholdt et venskabeligt, 40 min. langt møde i går på sidelinjerne af ASEAN-topmødet i Manila, forud for hvilket Trump roste sin filippinske modpart for det »smukke job«, han havde gjort som vært for topmødet. Aftenen før var Duterte vært for en gallamiddag for deltagerne.

I bemærkninger forud for mødet talte Trump om sin »storslåede relation« med Duterte. Duterte på sin side understregede, »vi er jeres allierede. Vi er en vigtig allieret«.

Medlemmer af pressekorpsset ankom sent til mødet og begyndte omgående at overøse de to ledere med spørgsmål om Dutertes historie med menneskerettigheder, og om dette ville blive drøftet i deres diskussioner. CNN udspyr stadig sin galskab og indignation over Dutertes svar (og Trumps svar), at, »Vi vil drøfte spørgsmål af interesse for både Filippinerne og ... med jer i nærheden, I fyre, I er spionerne« – som fik Trump til at le. Dernæst sagde Duterte til reporterne, »I kan forlade lokalet«.

Efter deres møde, hvor en fælles erklæring blev udstedt, sagde Dutertes talsmand Harry Roque, at de to ledere var »meget ligefremme i deres forhandlinger, og det er åbenlyst, at de begge har en person, de ikke anser for at være deres bedste ven. De har lignende følelser over for tidligere amerikanske præsident Barack Obama«, der selvfølgelig har gjort alt for at ødelægge de bilaterale relationer.

Alt imens Det Hvide Hus' pressesekretær Sarah Sanders rapporterede, at spørgsmålet om menneskerettigheder blev kort nævnt, sagde Roque, at menneskerettigheder eller udenretslige drab ikke blev nævnt. Snarere »var der kun en temmelig lang diskussion om Filippinernes krig mod narko, hvor præsident Duterte mest stod for forklaringen«. Desuden udtalte den filippinske udenrigsminister Peter Cayetano, at, alt imens mødet ikke vil løse alle bilaterale problemer, så »vil det fremme vore relationer«. Han bemærkede, at den skade, som Obama har gjort mod de bilaterale relationer, er »blevet udbedret og styrket af præsident Trump«.

Fælleserklæringen nævnte imidlertid, at begge ledere anerkendte betydningen af menneskerettigheder og »menneskelivets værdighed«. De forklarede samarbejde om flere spørgsmål, især sikkerhed. USA lover at være med til at genopbygge Marawi, stedet for den nylige konflikt mellem filippinske tropper og Islamisk Stat, og også hjælpe med moderniseringen af de Filippinske Væbnede Styrker.

Foto: USA's præsident Donald Trump sludrer med Filippinernes præsident Rodrigo Duterte under den gallamiddag, sidstnævnte holdt for de deltagende ledere af ASEAN-topmødet.

[En ny æra er begyndt – hvis den kan opretholdes](#)

Leder fra LaRouche PAC, USA, 12. nov., 2017 – Husk på Benjamin Franklins historiske svar, efter Forfatningskonventet i 1787, på et spørgsmål fra en Philadelphia-dame, der spurgte, »Nå, doktor, hvad har vi, et monarki eller en republik?« Hans svar: »En republik, frue, hvis I kan holde den.«

Det kan virkelig siges, at et lignende spørgsmål nu kan stilles efter præsident Donald Trumps historiske rejse til Asien: »Hvad har vi, geopolitik eller menneskehedens fælles mål?«

Der er et lignende svar. Præsidenterne Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin har i løbet af den forgangne uge erklæret, at de i fællesskab er forpligtende engageret over for en ny æra for samarbejde – at »Tiden er inde til at komme tilbage til at hele en verden, der er knust og ituslået«, som præsident Trump i dag udtrykte det under sin pressekonference med den vietnamesiske præsident Tran Dai Quang i Hanoi. »Det er meget vigtigt at komme godt ud af det med Rusland, med Kina, med Vietnam, med mange lande«, tilføjede Trump, »for vi har mange ting, vi skal løse«.

Trump tog også handskerne af over for de korrupte ledere af Obamas efterretningssamfund, der har orkestreret den britiske efterretningsoperation for at bringe USA's præsident til fald og for at genindføre den britiske indsats under Obama for at fremprovokere en krig mellem USA og Rusland. Da Trump talte med pressen under sin flyvning fra Da Nang til Hanoi, gjorde han det klart, at han respekterer det faktum, at præsident Putin hævder, at Rusland intet havde at gøre med at »blande sig« i det amerikanske valg, og sagde: »Se engang på alt det, de har gjort med dette falske dossier ... Jeg mener, hør lige engang, de er den indspiste, politiske elite. Jeg mener, der er (Obamas CIA-chef John) Brennan, der er (Obamas direktør for National Efterretning James) Clapper, der er (Obamas FBI-chef James) Comey. Det er nu bevist, at Comey er en løgner, og at han har lækket.«

Dette uforbeholdne angreb mod kupplanlæggerne i USA kommer efter Trumps ekstraordinære statsbesøg til Kina – faktisk, et »Statsbesøg-Plus«, som Xi Jinping kaldte det, den eneste modtagelse af sin art af en udenlandsk statsleder i Kinas moderne historie. Både Xi og Trump understregede i deres diverse taler og kommentarer, at de nye relationer mellem USA og Kina har skabt betingelserne for at løse, ikke alene problemerne i de amerikansk-kinesiske relationer, men næsten alle problemerne i verden. En »win-win«-fremgangsmåde over for sådanne problemer er nu på bordet, gennem samarbejde mellem Rusland, Kina og USA – og dette vil forhåbentlig også bringe europæiske nationer ind i processen, hvis den mentale spændetrøje med nulsumsspil, hund-æder-hund og geopolitisk én-mod-alle kan overvindes.

Det haster stærk med, at de fælles udviklingsprojekter, som er blevet aftalt mellem USA og Kina, omgående bliver gennemført. Den massive boble i det vestlige finanssystem er – på trods af Trumps påstande om, at boblen repræsenterer fremskridt – parat til at briste, som det i stigende grad erkendes af mange af dem, der skabte boblen ved at nægte at genindføre Glass/Steagall efter krakket i 2008. Kina, Japan og andre indehavere af enorme mængder af amerikanske statsobligationer har givet udtryk for deres interesse i at investere denne statsgæld i amerikanske infrastrukturprojekter og industriel genrejsning. Trump

opmuntrer tydeligvis denne proces, så vel som også at hjælpe amerikanske industrier til at deltage i den eksplosive udvikling, der finder sted på globalt plan gennem den Nye Silkevejsproces.

Den eneste måde, dette kan ske på, er, at Trump-administrationen vedtager [LaRouches Fire Love](#), og efter Hamiltons principper skaber en infrastrukturbank, der kan dirigere statslig og international kredit til reel udvikling – før boblen brister. På denne måde kan man skille sig af med de værdiløse dele af Wall Streets hasardspilsgæld, gennem en ordnet konkursprocedure, snarere end i et kaotisk kollaps.

Vigtigst af alt, så kan og må vi vende det kulturelle forfald med narkoepidemien, pornografien og volden, der nu dominerer vestlig kultur. I en tale til et valgmøde i Danmark, fredag, indfangede Helga Zepp-LaRouche denne presserende sandhed:

»Så jeg mener, at problemet ikke er, at Kina vokser frem. Problemet er, at Europa har bevæget sig væk. Vi har en smuk tradition. Vi har en klassisk periode, renæssancen i Italien, den andalusiske renæssance, École Polytechnique i Frankrig. Vi har en tysk, klassisk periode, der har frembragt nogle af de mest fremragende tænkere, komponister, digtere; I ved, den rige tradition, der forbinder Tysklands klassiske periode med Danmarks klassiske periode

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, 'Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.'

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, 'Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk'.«

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i APEC-topmødet, 11. november, 2017.

(Official White House Photo by D. Myles Cullen)

[Trump i Kina:](#)

'Et gigantisk skridt i den rigtige retning'

Leder fra LaRouche PAC, USA; 9. nov., 2017 – I sin [ugentlige webcast, hvis tema er »Den Nye Silkevejsånd«](#), i dag, talte Schiller Instituttets internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, om den enorme, strategiske betydning, som præsident Donald Trumps statsbesøg til Kina, og hans møde med præsident Xi Jinping, har, og hun beskrev den amerikanske præsidents besøg som »et gigantisk skridt i den rigtige retning«, selv om, som hun bemærkede, »et samarbejde som sådan fra USA's side om Bælte & Vej Initiativet endnu ikke har været nævnt direkte ... Jeg ved, det er præsident Xis tankegang, og også det, der kommer som resultat af Kinas Kommunistiske Partis 19. Nationalkongres, hvor Xi Jinping har fastlagt målet om, frem til år 2050, at bygge 'et fællesskab for menneskeheds fælles fremtid'«.

Zepp-LaRouche påpegede, at, »jeg mener, at kineserne virkelig formår at fremkalde bevidsthed om Kinas 5.000 år lange historie, og Trump blev virkelig behandlet godt«. Den amerikanske præsidents besøg og det dybere venskab og den personlige relation, han etablerede med Xi, har »bevæget menneskeheds historie fremad«, sagde hun, noget, som de kyniske og absurde, amerikanske og vestlige medier ikke evner at forstå. Vestlige journalister »burde simpelt hen skamme sig«, sagde Zepp-LaRouche, »for de er så kyniske, at intet nogensinde vil røre deres hjerte og sind«.

Kendsgerningen er den, sagde Zepp-LaRouche, at, på andendagen for præsident Trumps historiske besøg til Kina, »mener jeg, at det præcis er, hvad jeg forventede, ville ske: At begge sider er fuldstændig klar over, at menneskeheds fremtid afhænger af relationen mellem USA og Kina, som de to vigtigste atommagter og økonomiske magter i verden. Og jeg mener, det gik virkelig godt. Præsident Xi Jinpings udtalelser, hvor han karakteriserer mødet som en ny, strategisk begyndelse, en gensidig fordelagtig relation af historisk betydning, og som kan løse, ikke alene de to folks, men også hele verdens, problemer, mener jeg virkelig rammer hovedet på sømmet. Og præsident Trump var meget entusiastisk: Han roste Kina og dets store præsident, som han, iflg. sin Tweet, har meget varme følelser for – dette er virkelig godt. For, hvis de to præsidenter forstår hinanden og kan få det til at fungere, så er jeg helt enig i, at der ikke er det problem i verden, der ikke kan takles«.

Af yderligere betydning er det nu meget sandsynlige møde mellem præsidenterne Trump og Putin på sidelinjen af APEC-topmødet i Vietnam, og som, bemærkede Zepp-

LaRouche, også kunne repræsentere et betydeligt gennembrud. I en artikel, der blev udgivet i går, og som vi [andetsteds rapporterer](#) mere detaljeret om, fremlagde Putin også det forslag, som Rusland vil præsentere for APEC-topmødet, om udviklingen af det Russiske Fjernøsten, og med spændende muligheder for udvidet samarbejde mellem asiatiske nationer i sammenhæng med Bælte & Vej Initiativet og det, Putin kalder det »Større Eurasiske Partnerskab«. Dette er ligeledes noget, USA bør vise større opmærksomhed.

Trump og Xi aftalte ligeledes ikke blot at forbedre og styrke deres personlige relation, men også øge samarbejdet på alle niveauer for at styre de fire permanente dialoger, der blev etableret, da de to mødtes i Mar-a-Lago i Florida i april måned i år. Zepp-LaRouche understregede, »jeg mener således, at et absolut fundament er blevet lagt for en fortsat udvikling af denne relation til fordel for, ikke alene Kina og USA, men reelt set for hele verden«. De to præsidenter blev enige om behovet for at løse det nordkoreanske problem, omkring hvilket de ønsker at samarbejde, og Trump udtrykte sin overbevisning om, at, med hjælp fra Kina og Rusland, kan problemet løses på en positiv måde.

Med præsident Putins meddelelse, der kommer oven i mødet mellem Trump og Xi, understregede Zepp-LaRouche, at »det, der tydeligvis nu vokser frem, er et mere og mere integreret, nyt økonomisk system ... det strategisk vigtige centrum flytter tydeligvis over mod Asien i øjeblikket«. Hun udtrykte sin optimisme mht., at, hvis relationen mellem Trump og Xi fortsat udvides, og hvis den amerikansk-kinesisk-russiske trekant kan konsolideres, »så vil Indien måske skifte mening, og måske vil selv europæerne gå med om bord, og så kan vi indlede en totalt ny ramme for relationer mellem lande«. Det er på høje tid, sagde hun, »at vi giver menneskeheden en orden, der er den menneskelige art værdig«.

[Ruslands præsident Putin foreslår at integrere APEC gennem Bælte & Vej Initiativet](#)

9. nov., 2017 – Den russiske præsident Putin skrev en artikel i går, der blev udlagt på Kremls webside og udgivet i mange nyhedsagenturer og medier, og som fremlagde Ruslands rolle på det 25. APEC Økonomiske Lederes Møde i Da Nang, Vietnam, med titlen, »Det 25. APEC Økonomiske Lederes Møde i Da Nang: Sammen mod fremgang og harmonisk udvikling«.

Alt imens han indledte med udtalelser om Ruslands planer om at samarbejde med APEC-nationerne og støtte en frihandelsaftale, så udtrykte han forbehold mht. dette og forklarede: »Selvfølgelig bør det storstilede projekt for at skabe APEC-frihandelsområdet udføres med behørig hensyntagen til de erfaringer, der er vundet gennem implementeringen af nøgleformaterne for integration i det asiatiske stillehavsområde og Eurasien, inklusive den Eurasiske Økonomiske Union, hvor Rusland samarbejder med Armenien, Belarus, Kasakhstan og Kirgisistan ...

I forbindelse med dette, vil jeg gerne nævne vores idé om at skabe det Større Eurasiske Partnerskab. Vi har foreslået, at det dannes på basis af den Eurasiske Økonomiske Union og Kinas Bælte & Vej Initiativ. For at gentage det, så er dette et fleksibelt, moderne projekt, der er åbent for andre deltagere.

En omfattende udvikling af infrastruktur, inkl. transport, telekommunikation og energi, vil tjene som grundlaget for en effektiv integration. I dag moderniserer Rusland aktivt sine havne og lufthavne i det Russiske Fjernøsten og udvikler transkontinentale jernbaneruter og bygger nye gas- og olieledninger. Vi er forpligtende engageret til implementeringen af bilaterale og multilaterale infrastrukturprojekter, der vil forbinde vore økonomier og markeder. Blandt andre projekter refererer jeg her til Energi-Superringen, der forener Rusland, Kina, Japan og Republikken Korea, samt Sakhalin-Hokkaido-transportforbindelsen ...

For Rusland er udviklingen af vores fjernøstlige område en national prioritet for det 21. århundrede. Vi taler om at skabe territorier med avanceret, økonomisk vækst i denne region, og som forfølger udvikling af naturlige resurser i stor skala og støtter avancerede, højteknologiske industrier, såvel som også investerer i menneskelig erfaring, uddannelse og sundhedssektor og skabelse af konkurrencedygtige forskningscentre.

Vi håber, at vore udenlandske partnere, primært fra APEC-økonomier, vil spille en aktiv rolle i gennemførelsen af disse programmer og projekter. Så meget desto mere, fordi udenlandske deltagere på det årlige Østlige Økonomiske Forum, der blev afholdt i Vladivostok, allerede har fået muligheden for at vinde tillid til udsigterne og gennemførligheden af vore planer ...«

Om kulturelt samarbejde skrev Putin: »Vi tillægger en styrkelse af vore kulturelle bånd og en udvidelse af vore kontakter inden for videnskab og uddannelse særlig betydning. Vi vil fremadrettet fokusere på at skabe et fælles uddannelsesrum for det asiatiske stillehavsområde, og ét af dets centre kunne blive det Fjernøstlige Føderale universitet.«

Trump, Xi og den Nye Silkevejsånd Nyt Paradigme Webcast torsdag, 9. nov., 2017, kl. 18 dansk tid, med Helga Zepp-LaRouche newparadigm.schillerinstitute.com

Den 8. nov., 2017, vil USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping mødes i Beijing, deres første personlige møde siden deres topmøde den 7. april i Mar-a-Lago, Florida. På dette møde gav Trump udtryk for sin glæde over at blive introduceret af Xi til det, Helga Zepp-LaRouche kalder »den Nye Silkevejsånd«. Den samarbejdende relation, der har udviklet sig mellem de to ledere, giver grund til optimisme og bør yderligere udvikle sig med deres møder i denne uge.

Det er grunden til, at det finansielle imperieoligarki og dets neokonservative talerør i medierne, og hvis politikker har bragt nationer ud på randen af Tredje Verdenskrig og finansielt bankerot, har optrappet sine bestræbelser vildt i et forsøg på at forhindre, at dette møde finder sted. Dette omfatter den juridiske morder Robert Muellers og hans kohorters aktiviteter mod Trump.

Tor I på, at de vil tillade, at en ærlig rapport om begivenhederne i Beijing og, mere generelt, om Trumps rejse til Asien, vil nå frem til jer, gennem deres 'fake news'-medier?

Torsdag vil Helga Zepp-LaRouche give os en fuld opdatering om de begivenheder, der finder sted i Asien, og deres strategiske betydning, og give os sine indsigter i, hvilket potentiale, der er blevet skabt, for en succesfuld konsolidering af et Nyt Paradigme. Som hun har understreget, så vil kendskabet til sandheden give borgerne inspirationen til at handle for at skabe deres egen fremtid.

Trump i Asien: Det Nye Paradigme kan vokse frem i denne uge

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. nov., 2017 – På trods af de bedste (dvs., værste) bestræbelser fra de neokonservative Republikaneres, Obama/Hillary-demokraternes og briternes og Obamas efterretningsnetværks side, på at sabotere præsident Trumps historiske besøg i Asien, viser den diplomatiske rejse foreløbig lovende tegn på at se USA engagere sig i – og måske tilslutte sig – det nye paradigme for menneskeheden, som det defineres af Kinas Bælte & Vej Initiativ.

Ikke alene anklagede den »juridiske morder« Robert Mueller en tidligere Trump-kampagnemanager (over spørgsmål, der intet har at gøre med hverken Trump eller Rusland) umiddelbart før den planlagte rejse til Asien, men nu lækker han også information om, at han er i besiddelse af tilstrækkelige beviser til at anklage general Michael Flynn, hvilket kunne finde sted netop, som Trump holder møde med præsident Xi Jinping, eller, når han møder Vladimir Putin på sidelinjen af APEC-mødet i Vietnam i weekendens løb. Det er sikkert, at massemedierne vil forsøge at begrave kendsgerningerne om Trumps aftaler i Asien under en spærreild af britiske 'fake news' om Russiagate.

Men, virkeligheden er i færd med at overvælde de britiske eventyr for børn. I dag er Trump i Sydkorea, hvor han har udtrykt optimisme mht., at en løsning på krisen i Nordkorea kommer i fokus, som et direkte resultat af Kina, der, sagde han, »forsøger meget hårdt at løse problemet«, såvel som også af en lignende støtte fra Rusland. Det må have fremkaldt hysteri i Mueller-lejren derhjemme.

I Kina sagde den nye, amerikanske ambassadør til Kina, Terry Branstad, til *Xinhua*, at der er enorm spænding på begge sider af Stillehavet over Trumps besøg og en dyb følelse af, at »dette kunne blive meget historisk og betydningsfuldt«. Han sagde, at der en plan om at »fremme økonomisk samarbejde og fremgang, både i Amerika og i Kina«.

I mellemtiden er begge de politiske partier i USA i en tilstand af opløsning – noget, som Lyndon LaRouche længe har hilst velkommen, og fremmet, som en nødvendig udvikling for at gøre det muligt for befolkningen at bryde ud af den spændetrøje, der hedder de politiske partier, og i stedet adressere sandheden direkte. Så langt tilbage som i 2004 skrev LaRouche, i artiklen, »Mod en ny Westfalsk Fredstraktat: Den kommende, eurasiske verden« ([*Toward a Second Treaty of Westphalia: The Coming Eurasian World*](#)):

»I en eksistentiel krise, såsom den nuværende, globale situation, der har disse eller lignede træk af truslen om et generelt sammenbrud af systemet, kommer faren hovedsageligt fra lederskabet, der forsømmer at bryde med de præetablerede tendenser, som former politikken; forsømmer at bryde på den måde, som præsident Franklin Roosevelt gjorde i sin valgkampagne i 1932, og med den vending i amerikansk politik, som han introducerede med start i sine allerførste timer i embedet ... Den store leder i en krisetid er en leder, hvis udvælgelse bryder de regler, de fordærvede regler, der udgør det relevante udtryk for den relevante, essentielle korruption.«[\[1\]](#)

I dag gjorde Helga Zepp-LaRouche opmærksom på ironien i krisen i det Demokratiske Parti. Her er de personer, der skriger op om »diktatur« i Rusland og Kina; som himler op om, at Xi Jinping er den nye Stalin, der nægter folket dets rettigheder, og som kun vælges af eliten. Dette ignorerer selvfølgelig det faktum, at både Putin og Xi Jinping nyder massiv støtte fra det overvældende flertal af befolkningen. Og nu ved verden (til dels takket være Donna Braziles bog, der blev udgivet i denne uge), at det åh, så demokratiske, Demokratiske Partis elite havde valgt deres præsidentkandidat, Hillary Clinton af Wall Street, over et år før det Demokratiske Partis primærvalg og konvent, hvor »folket« angiveligt skulle vælge sin kandidat. Og de saboterede hver af hendes opponenter kampagne. Så meget for det, Lyndon LaRouche kalder »to-potte-systemet« (el. to-tosset-systemet; 'two potty system').

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Sydkorea, 7. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

[\[1\]](#) (Se også http://www.larouchepub.com/eiw/public/2005/2005_1-9/2005-1/index.html)

[Præsidenterne Moon Jae-in og Donald Trump fælles pressekonference: Kina og Rusland er afgørende](#)

7. nov., 2017 – Præsidenterne Moon Jae-in og Donald Trump holdt en fælles pressekonference i Seoul i dag efter deres topmøde. Tonen var ekstremt positiv

og relativt optimistisk mht. muligheden for at løse krisen over Nordkorea.

Præsident Moon indledte med udtrykkeligt at erklære, at han og Trump »aftalte at arbejde hen mod at løse spørgsmålet om Nordkoreas atomvåben på en fredelig måde og bringe varig fred til Koreahalvøen«. Han bemærkede, at Trump er den første amerikanske præsident, der besøger Sydkorea i 25 år, og sagde, »Jeg finder dette særlige bånd, der er skabt mellem præsident Trump og mig selv, meget meningsfuldt, og jeg er meget tilfreds med at være en del af det«.

Han sagde, at, »for at bevare en stærk holdning over for Nordkorea« samtidig med at foreslå dialog, vil Seoul styrke sine forsvar og aftalte, at USA ville »bruge roterende deployering af amerikanske, strategiske aktiver i og omkring Koreahalvøen«.

Som svar på et spørgsmål om Kinas rolle, sagde Moon, at, for at bringe fred til Koreahalvøen, »ønsker vi at udvide vore diplomatiske bestræbelser i denne henseende. Og det bør inkludere vore bestræbelser for Kina, såvel som [USA] og Rusland og EU. Jeg mener, vi bør diversificere bestræbelserne – de diplomatiske bestræbelser – så vi kan forfølge en mere afbalanceret fremgangsmåde«. Han sagde, at »Kina har også trofast gennemført FN's resolution om at indføre sanktioner mod Nordkorea. Så vi har øget presset og sanktionerne mod Nordkorea, og jeg mener, dette også vil bidrage til at løse atomproblemet ... Jeg mener, at samarbejde fra USA's og Kinas side er afgørende«.

Præsident Trump understregede ligeledes Kinas rolle, og også Ruslands. Han sagde: »Jeg vil blot sige, at præsident Xi – hvor vi vil være i morgen, Kina – har været meget hjælpsom. Hvor hjælpsom, finder vi snart ud af, men han har virkelig været meget, meget hjælpsom. Så Kina forsøger meget hårdt at løse problemet med Nordkorea. Vi håber, at Rusland ligeledes vil være hjælpsom. Vi håber også, at andre lande – og vi ved som kendsgerning, at andre lande allerede er begyndt. Og vi har haft en god dialog med mange andre lande, som I ved, og de hjælper virkelig meget.

Så, hvis vi får Kina, og vi får Rusland – og vi har nogle andre lande, men vi ønsker at få de fleste af dem – vi mener, at ting vil finde sted, og de kunne finde sted meget hurtigt.«

Udsigten til nye økonomiske bånd mellem Kina og USA i en 'Ny Æra' får London-slænget til at gå amok

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. nov., 2017 – Ved afslutningen af præsident Trumps besøg til Japan i dag – det første af de i alt fem nationer, han skal besøge på sin Asien-rejse – er der lækket nogle oplysninger om noget af det økonomiske indhold, der forventes drøftet på Trumps møde på torsdag med den kinesiske præsident Xi Jinping; og den blotte udsigt til dette er bandlyst i London/Wall Street-aksen, der er fast besluttet på at beholde sit mislykkede, monetaristiske system for udplyndring, geopolitik og krig, koste, hvad det vil.

Efter besøget til Sydkorea i morgen og aktiviteter i Kina onsdag, vil Trump og Xi mødes den 9. november i Beijings Folkets Store Hal, hvor, siges det, man vil annoncere, at den uafhængige, kinesiske rigdomsfond, China Investment Corp. (CIC) vil indgå i en enhed med Goldman Sachs, med kinesisk finansiering af investeringer i amerikansk, fysisk økonomi som formål. Dette blev, uden kildeangivelse, rapporteret i dagens *Wall Street Journal* (der ellers har brokket sig og jamret over, at Kina ikke åbnede tilstrækkeligt op for Wall Streets indtræden).

Man forventer annoncering af andre hensigtserklæringer for kinesisk-amerikanske erhvervsrelationer, for aftaler om energi, landbrug, transport, osv. Handelsminister Wilbur Ross er på vej til Kina med en delegation af ledere fra 29 amerikanske firmaer.

Der har været ubekræftede forlydender om en investering på omkring \$5 mia. til CIC-Goldman Sachs-projektet. Men målene for investeringerne siges at omfatte højteknologisk varefremstilling, jernbaner, hovedveje og lignende kategorier, der falder uden for området for fast ejendom. Mulighederne i USA inden for disse områder er enorme, i betragtning af det desperate behov for byggeri af infrastruktur i katastrofeområderne, der har været ramt af orkaner og brande, samt i afgørende zoner med forfalden infrastruktur i hele landet, såsom New York/New Jerseys transportsystem og de aldrende sluser og dæmninger på De Store Søer og floderne, osv.

Det, der er nødvendigt på den amerikanske side, ud over en »kick-start«-enhed som eksemplificeret med CIC-Goldman-initiativet, er en nationalbank, der tjener nationen, og som kan modtage og dirigere enorme mængder af investeringer og

kreditter inden for rammerne af et banksystem, der er reorganiseret efter Glass/Steagall-lovens principper. Kinesiske investeringer, inklusive konvertering af beholdninger i eksisterende, amerikansk statsgæld til i stedet at ligge til grund for gæld, der er infrastrukturrelateret, er mere end velkomne.

Det, der i denne uge står på spil i Beijing, er konceptet for »Kinesisk-amerikanske bånd i en Ny Æra«, rapporterede *Xinhua* i dag med reference til præsident Xis fremlæggelse af en Ny Æra på det nyligt afsluttede, KKP's 19. Nationalkongres. *Xinhua* bemærker, at »de kinesisk-amerikanske bånd er afgørende for en ny type af internationale relationer og for fællesskabet for menneskehedens fælles fremtid. Siden Trump blev indsat i embedet, har de to ledere bevaret en tæt kontakt, inklusive personlige møder, telefonsamtaler og meddelelser til hinanden ... [Denne uges] møde er af stor betydning for de kinesisk-amerikanske relationer og for fred, stabilitet og fremgang i det asiatiske Stillehavsområde, og i verden«.

Denne favorable sammenhæng forklarer timingen for udløsningen af et vildt Russiagate-angreb mod Wilbur Ross, lederen af den amerikanske erhvervsdelegation, der skal slutte sig til Trump i Kina. Operationen mod Ross har en klassisk, britisk *modus operandi* for beskidte tricks. I løbet af den forgangne weekend, kom der anklager ud i britiske og tyske medier om, at Ross har hemmelige, belastende, russiske forretningsforbindelser, baseret på data i optegnelser, der for nylig er dukket op, ved navn »Paradis-papirerne«. Det er en gentagelse af hit-operationen fra 2015, »Panama-papirerne«, som blev lanceret imod bestemte personer. I dag er denne smædekampagne i alle de amerikanske medier, med britiske »eksperter«, såsom Londonavisen *Guardians* Jon Swaine, der er gæst på National Public Radio. Dagens hovedoverskrift i *Washington Post* lyder, »Lækkede filer forbinder USA's handelsminister til Putin-allierede«. Ross fordømte angrebet som »fuldstændig forkert«, da han i går talte med CNBC, aftenen før sin afrejse til Kina.

Kendsgerningen er den, at muligheden for bevægelser mod en »Ny Æra«, fra Trumps dage, 8.-10. nov., i Kina, er i live og har det godt. Han vil dernæst mødes med den russiske præsident Vladimir Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Vietnam, og med den indiske premierminister Narendra Modi på sidelinjerne af ASEAN/Østasiatisk topmøde i Filippinerne.

Foto: Præsident Donald J. Trump og frue Melania Trump besøger Japan. 6. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Vil Trump gå med i Den Nye Silkevej, når han er i Kina?

RADIO SCHILLER 6. nov., 2017

Med formand Tom Gillesberg, Schiller Instituttets KV 2017 spidskandidat i København.

Trumps udfordring i Asien er hans økonomi derhjemme; Kinas Bælte & Vej tilbyder vejen til en løsning

Sidste nyt: 5. nov., 2017: Et forsøg på at køre præsident Donald Trumps forestående møder med Kinas præsident Xi, Ruslands præsident Putin og andre ledere, af sporet, blev søndag lanceret i tyske og britiske medier. Disse medier rapporterer, at handelsminister Wilbur Ross, der ledsager præsidenten til Asien, er under russisk indflydelse, baseret på en indirekte investering i et shippingfirma på Marshall-øerne. Den underliggende rapport er tydeligvis blevet udarbejdet forud for rejsen og er udkommet fra International Consortium of Investigative Journalists.

Leder fra LaRouche PAC, USA, 5. nov., 2017 – Præsident Donald Trump blev den 4. nov. hårdt presset af interviewer fra Fox News, Laura Ingraham, om krav om strategisk adgang til Kinas finansielle markeder, store handelskoncessioner, bekendelser om at »stjæle intellektuel ejendom«, og så videre, og så videre, når han skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping. Det skal især bemærkes, at Trump svarede, at han *ikke* tog til Asien for at stille disse krav, fordi hans store interesse ligger i at løse atomvåbenkrisen omkring Nordkorea, og fordi han har en særdeles god arbejdsrelation med præsident Xi.

I nattens løb den 4. nov., mens han fløj fra Hawaii til Japan, bekræftede

præsident Trump, at han skal have et tredje møde med den russiske præsident Putin i forbindelse med APEC-topmødet i Da Nang, Vietnam.

Præcis, som han har gjort, siden før han blev valgt, trodser Trump atter Londons og Wall Streets politik med hensyn til Kina og Rusland, og det er grunden til, at disse kræfter fortsat indsætter den juridiske morder, Robert Mueller, og britisk efterretning, til at forsøge at tvinge præsidenten ud af embedet.

Tidligere chef for Goldman Sachs og tidligere finansminister Hank Paulson repræsenterede Wall Street og City of London i en kronik i *Washington Post* søndag, hvor han krævede, at, med Xi, »burde Trump være strategisk og insisterende mht. at forsvare Amerikas industrier i fremtiden, i særdeleshed inden for finansielle tjenesteydelser«, og burde insistere på, at Kinas finansmarkeder åbner op for investeringsbank-/hedgefund-modellen. Samme dag udløste Londonavisen *Times* et langt angreb på Putin og Trump, og som hævdede, at det »endelig står fuldstændig klart«, at både Brexit og valget af Trump var indbydes forbundne resultater af den samme, onde indflydelse fra »Putins venner«. (Dette er utvivlsomt også kilden til de transatlantiske økonomiers 10 år lange stagnation!)

Trumps afgørende opposition mod disse 'Rumleskaft-lignende' imperietiltag betyder, at der er et enormt potentiale for »win-win«-samarbejde som resultat af denne Asien-rejse.

Men den virkelige udfordring for Trump er at forstå, hvor stort, behovet for USA's økonomi – for slet ikke at tale om Europas – er for fordelene ved at tilslutte sig Kinas Bælte & Vej Initiativ, og for at forfølge et nyt paradigme for gensidigt fordelagtige, nye infrastrukturprojekter og videnskabelige gennembrud.

Trump tog til Asien, mens han pralede med USA's aktiemarkeder og »2 million nye jobs«; men Amerikas arbejderes reelle lønninger falder fortsat, 90 % af disse jobs er ikke produktive; og den amerikanske arbejdsstyrke holdes i en nedgangstilstand pga. den eksploderende epidemi af narko- og alkoholafhængighed, affødt af afindustrialiseringen.

Og, i kølvandet på de mange katastrofer med orkaner og brande, fremkommer der nu krav om omgående byggeri af ny infrastruktur til beskyttelse af befolkningen, og som løber op i hundreder af milliarder af dollar i investeringer, der er nødvendige *nu*. Dette er, bortset fra at være nødvendigt for at redde liv og bevare økonomisk produktivitet, det enkeltstående område, hvorfra produktiv, vellønnet beskæftigelse vil komme.

Dette var Trumps valgsignatur, som hidtil ikke er blevet initieret. Den eneste, nye infrastruktur, der foreløbig er blevet lanceret i de orkanramte områder i USA, er en ny kystpipeline i Texas, som finansieres af PowerChina. Linjerne af økonomisk innovation, som Wall Street hævder, Trump må tvinge ned i halsen på Kina, bliver allerede hurtigst forfulgt i Kina, takket være præsident Xi.

Den enkeltstående vej til det, Trump førte kampagne for, er igennem en genindførelse af Glass/Steagall og en nationalbank efter Hamiltons principper således, som det er skitseret af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og gennem at USA tilslutter sig »Bælte & Vej«-politikken.

Dette er værd at kæmpe for; det inkluderer at lukke Muellers heksejagt ned sådan, som medlemmer af USA's Kongres er begyndt at kræve.

Foto: Præsident Donald J. Trump holder tale på Yokota Flybase, Japan, 5. nov., 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

[Helga Zepp-LaRouche:](#) [Aftenen før præsident Trumps](#) [strategiske](#) [rejse til Asien: På trods af en](#) [verden i fare,](#) [blomstrer »Silkevejsånden«.](#) [Dansk](#) [udskrift;](#) [Schiller Institut Nyt Paradigme](#) [Webcast,](#) [2. nov., 2017](#)

Jeg mener, at folk, der ligesom er hjernevasket af de vestlige medier, og det, vi ofte finder i gaderne, ved vore informationsborde, hvor folk siger, »Åh, jeg stoler ikke på kineserne«; jeg ville bede disse mennesker om simpelt hen at

undersøge tingene lidt og gøre sig mere bekendt med det, som er kinesernes overordnede plan, og ikke lade sig nøje med mediernes rapporter imod Kina. Hvorfor skulle folk tro på medierne om Kina, når disse medier så åbenlyst lyver om så mange andre spørgsmål? Så jeg ville ønske, at tilhørerne – I – åbner jeres tanker og åbner jeres hjerter og selv finder ud af det. For jeg mener, at det, vi i øjeblikket er vidne til, er en af de mest exceptionelle forandringer i menneskets historie: For, hvis denne kinesiske model lykkes, så ville faren for krig og faren for den menneskelige races udslettelse gennem anvendelse af atomvåben, f.eks., for altid være overvundet. Og det er ganske bestemt noget, jeg mener, det er værd at forsøge at opnå. ...

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Stor grund til optimisme: Silkevejsånden smitter! LaRouche PAC Internationale Webcast, 3. nov., 2017.

Vært Matthew Ogden: Det er den 3. nov., og jeg er Matthew Ogden på LaRouche PAC Internationale Webcast. Som man ser af titlen på aftenens udsendelse, så er temaet for vores udsendelse, »Stor grund til optimisme: Silkevejsånden smitter«. Vi har været i nedtælling til præsident Donald Trumps rejse til Asien. Air Force One har forladt Washington, D.C., og han er på vej til sit første stop på Hawaii, hvor han vil besøge Pearl Harbor; dernæst fortsætter han til Asien.

På skærmen her ser vi vores kalender. Her er Helga Zepp-LaRouches citat [Fig. 1]. Hun sagde, »Da Xi Jinping på den 19. Nationalkongres sagde, at Kina ønsker at gøre hele verden smuk frem til år 2050, for alle mennesker, så mener jeg, at dette absolut er opnåeligt. Vi bør alle gå med i denne bestræbelse. Silkevejsånden vokser, når man først kender den.« Det var et citat fra [Helga](#)

[Zepp-LaRouches webcast i går](#); Schiller instituttet har haft en række webcasts om temaet, »Silkevejsånden«. Denne optimistiske ånd, som Helga Zepp-LaRouche har reflekteret, både i det citat, I netop hørte, men også i løbet af de seneste par uger under vores nedtælling til præsident Trumps potentielt historiske rejse til Asien. Denne optimistiske ånd, Silkevejsånden, smitter virkelig. Vi udfordrer dig til, hen over de kommende par dage, at indfange denne optimistiske ånd, og til at hjælpe os i vore bestræbelser for, at USA skal tilslutte sig dette nye, fremvoksende paradigme, der vokser frem fra Kina.

Her følger resten af udskriftet på engelsk:

On the eve of President Trump's Asia trip, we're seeing efforts from both President Xi Jinping and from President Trump himself to try to set a very positive tone for this upcoming summit between President Trump and President Xi. At a speech at Tsinghua University, which took place on Wednesday, President Xi Jinping reiterated his commitment to "win-win" relations between the United States and China. He stated the following: "China is willing to work with the United States side to look far ahead and to aim high; to establish a community of shared future for mankind." So, that's an image [Fig. 2] there obviously from President Trump's and President Xi's last visit, which was them sitting in the living room of the Mar-a-Lago resort down in Florida during President Xi Jinping's visit during the Spring of this year. But since that time, their relationship has continued to be positive and has continued to develop. That kind of vision, what President Xi Jinping called working "with the United States to look far ahead and to aim high", this is the kind of statecraft that indeed President Trump should engage in. To have an over-arching vision which is built on this idea that yes, over the coming generation, China and the United States will be two of the leading economies in the world. Our task at this point is to look far ahead into the future and to achieve some visions which are, indeed, very high; and to establish a community of shared future for all mankind.

Now obviously, that comes in the form of the United States joining in with this "win-win" vision of cooperation which China has built around the New Silk Road, the One Belt, One Road Initiative. So that was President Xi Jinping obviously trying to set a very positive tone for this upcoming summit between him and President Trump.

Now let's take a look at what President Trump himself had to

say. In an interview last night with Fox News, President Trump went into a long discussion of what he expects from his upcoming trip to Asia; especially with his upcoming trip to China. Here you can see a screen shot [Fig. 3] from that interview subtitled "President Trump on US-Chinese relationship". Here's what President Trump had to say about his relationship with President Xi Jinping [Fig. 4]. He said, "President Xi has been pretty terrific. I've become very, very close to President Xi of China. I think a lot of good things are going to happen. I think it's a very important trip. I think this is one of the more important trips that a President has made." So, that's President Donald Trump talking about his upcoming trip to China. As you can see, even he himself acknowledges the very historic importance of this trip that he's making to China. So, on both sides you can see both President Xi and President Trump are trying to set a very positive tone for this upcoming summit that they're going to be having.

Now, what did President Trump say about his relationship with President Xi Jinping? He said it's a very positive relationship. Now, he is sticking to that, despite all of the efforts from the mainstream media otherwise in the United States and in Europe and coming out of the geopolitical faction in Great Britain, where they're trying to say "Oh, we have to try to give Xi Jinping a bad name, and we have to say that he's actually a dictator and a new Stalin and a new Mao." Well, in fact, President Trump is acknowledging that President Xi Jinping has done some very positive things; saying that he's a terrific person and that their relationship is very positive. In fact, this is the tone that you're getting from the Chinese media as we're leading into this historic summit meeting.

Now if you were reading all of the US media, you would definitely be getting a completely different picture. But what has the Chinese media been saying? Well, let's take a look at an article that just came out yesterday in the *People's Daily* [Fig. 5]. It's titled "Trump's Visit to China to Yield Significant Outcomes". The article begins by saying, "U.S. President Donald Trump's first state visit to China is an historic opportunity to boost cooperation between the world's two largest economies, and a chance to tackle the problems that dampen bilateral ties, said experts";.

"In addition to security, the two nations' trade and economic cooperation will also become a crucial topic during

Trump's visit "[E]xperts believe that deepened mutual trust and profound cooperation will benefit both nations in the long run." Then it goes on to quote a very significant person, Wang Huiyao, who is the director of the Center for China and Globalization, which is a leading think tank in Beijing. He said, "Bilateral cooperation in infrastructure will provide great opportunities for both nations. Trump has rolled out plans to upgrade America's infrastructure, but his \$1 trillion plan is as elusive as ever. On the other hand, China has spent \$11 trillion on infrastructure in the past decade, accumulating rich experience in building high speed rails, roads, and energy plants and proving itself to be a strong partner." Then he went on to say the following – the article says:

"Meanwhile, the U.S. can also help China's Belt and Road initiative, as the former has rich experience in economic cooperation with countries along the Belt and Road.

"'It would be a win-win solution for both nations if the U.S. is willing to participate in the Belt and Road initiative and the Asian Infrastructure Investment Bank,' added Wang."

So, that was an article in *People's Daily* online. As you can see, the Chinese experts are saying look the opportunity is there for Trump to use this visit to China to announce that he's joining the Belt and Road Initiative and joining the Asia Infrastructure Investment Bank. Of course, this has been the theme that the LaRouche organization has had for the last several weeks, as we've been carrying out our ongoing countdown to this historic trip. Now the Chinese are saying explicitly that Trump has got the opportunity to announce that he is joining these crucial initiatives. Not only for the Chinese side, but saying explicitly that this is the opportunity for Trump to use the expertise and the financing that China is willing to provide to follow through on his promise here in the United States for trillions of dollars in infrastructure investment. Take what China has already accomplished with roads, high-speed rail, water management, power projects, domestically within China and also elsewhere, and bring that into the United States; and modernize the infrastructure here in the United States with that relationship.

Another Chinese media outlet has interviewed a US expert, this is actually an establishment figure; a fellow named Joseph Nye, who's the former dean of the Kennedy School of Government at Harvard University. This is what he had to say. This is an

article from XinhuaNet [Fig. 6]. “Interview: Better Understanding Between the United States and China Benefits Both Says US Scholar”. This is his quote:

“I don’t see any reason why the United States can’t have cooperation with China on many of the types of projects which will go into the One Belt, One Road. The One Belt, One Road should be able to produce global public goods. I think it can. Those public goods are good for China, and they’re good for the United States; but they’re also good for other countries. So in terms of producing public goods or global public good, that’s ‘win-win’ for everyone.”

Again, that’s Joseph Nye, former dean of the Kennedy School of Government from Harvard University. As you can see, he’s saying look this is an opportunity for “win-win”. Not only would they benefit China and the United States, but he said there are also third party benefits. The entire world could benefit from this kind of “win-win” relationship between the United States and China. So, that’s very significant coming from an establishment figure here in the United States – the former dean of the Kennedy School of Government at Harvard University.

So indeed, you have a growing chorus of people who are beginning to recognize exactly what time it is, and exactly what the potential benefits would be for Trump to announce that the United States is joining the Belt and Road Initiative coming out of China.

Helga Zepp-LaRouche had a very significant appearance – this was actually last week – but it hasn’t received yet the coverage that it should, although there is an article that is forthcoming in the Chinese-language press on this event. But Helga Zepp-LaRouche delivered a speech at an event in Paris on October 24th which was jointly sponsored by the international Schiller Institute and the Geopolitical Academy in Paris – the Académie de Géopolitique de Paris. Helga Zepp-LaRouche’s speech was titled “Achieving a ‘Win-Win’ Cooperation with China”. Now, I’m going to play a portion of her speech. You’ll see that it’s sort of broken up because there was a simultaneous translation into French for the French-speaking audience; but we’ve just selected out the portion of Helga Zepp-LaRouche speaking English for our English-speaking audience here. But it’s a very important strategic overview going into President Trump’s trip to Asia. So, I’m going to play that speech for you now.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ladies and Gentlemen, Excellencies,
Dear Guests: I would like to approach the issue of the China question from the standpoint that there is right now a complete clash between what I would call the old paradigm and the new paradigm, and that new paradigm has been very little understood in the West. I would like to start by talking about what just happened, namely the 19th National Congress of the CPC and especially the perspective outlined by President Xi Jinping for the next 35 years.

First I want to say, I was in China for the first time in 1971 in the middle of the Cultural Revolution, and therefore, I basically take credit of having the advantage of having seen firsthand, the absolutely incredible development of the Chinese miracle. China has developed in the last 40 years in particular, since Deng Xiaoping's reforms, into the most incredible economic transformation of any country on the planet. It has uplifted in the last 30 years, 700 million people out of poverty; it has now a growing middle class of people who are economically doing very well, and it has a perspective of eliminating all poverty by 2020, that is three years from now, of the remaining 42 million poor people in the rural areas.

What Xi Jinping did first in his speech, was to take a review of what has happened in the last five years since he became General Secretary of the CPC, and that was essentially to develop the inner and western regions of China, which also is very difficult, because these are mostly deserts, and it's very difficult because this is a tremendous challenge. But China has done an incredible job in doing exactly that.

One year after Xi Jinping had become General Secretary, he announced the New Silk Road, the Belt and Road Initiative in Kazakhstan, and in the four years since this project has been put on the agenda, again, the most breathtaking development has taken place where now, about 70 countries are now actively participating in this project.

By 2020, Xi announced that China should be a moderately prosperous country; by 2035 China should be fully modernized, and by 2050 it's supposed to become a "strong, democratic, culturally advanced, harmonious and beautiful nation." Xi emphasized that in China's development, they were adding miracle upon miracle and basically would draw on the 5,000 years of China's history, where China contributed many advances to humankind, and also develop a

spirit of science, of innovation, and excellence for the future. He mentioned 14 times in his speech that the aim of all of this is that people would have a better and a happy life. Now, I have not heard that said from any Western politician since a very long time. It is in the Declaration of Independence that the "pursuit of happiness" is an inalienable right of all people, but if I look at the political processes in Europe or the United States, "happiness" is not a subject of discussion as the purpose of policies.

What China has done is to take the Chinese economic miracle, and offer it through the Belt and Road Initiative to all participating countries, and that has already transformed all of Asia, much of Europe, Eastern Europe, Southern Europe, Africa, Latin America. And at this Party Congress, there were many leaders who said they will now take the inspiration of the Chinese model for their own development.

While this is happening in China, you had a peak of unprecedented attacks on China in the Western media. Bloomberg, *Time* magazine, the *Wall Street Journal*, you had a barrage of articles accusing China that this is all just an attempt to gain global power, to replace the Anglo-American imperialism with a Chinese imperialism, that it's a grab for raw materials; that Xi Jinping would be like Stalin, like Mao Zedong, just nothing which has not been said.

So, how come the countries that are participating with China, 70 countries or maybe even more than 100, are all happy, they're all praising what China is doing, and how can it be that there is such a complete difference in perception of what is going on? This is what I call the clash between the old paradigm and the new paradigm, because what China is offering is a cooperation on the basis of a "win-win cooperation" where naturally China is pursuing its interests, but it is also at the same time, giving the interest of the participating countries; so it's in a mutual benefit for both sides.

Let's take it back a little bit: When the Soviet Union approached its last phase, in the United States the neo-cons developed a concept which they called the Project for a New American Century (PNAC), which was the idea that there should be only a unipolar world, dominated by the Anglo-Americans.

When the Wall in Berlin came down, the organization around my husband, Lyndon LaRouche, had an answer: We proposed the Productive Triangle economic development Paris-Berlin-Vienna,

which was the idea to transform the Comecon countries with Western technologies through development corridors. In 1991, when the Soviet Union disintegrated, the Iron Curtain was no longer there, and we proposed the Eurasian Land-Bridge, which was the idea to connect the population and industrial centers of Europe with those of Asia through development corridors, and we called that in '91 already, the Eurasian Land-Bridge, the New Silk Road.

We campaigned for this over 26 years, but naturally, if you go back to '91, this was not in the interests of the Bush Sr. administration; or Margaret Thatcher, who called the German unification the "Fourth Reich"; or even Mitterrand who opposed German reunification, so there were many geopolitical obstacles to realize this plan at that time.

So the unipolar world forces pursued their policy which consists of regime change of any country, any government which would oppose the unipolar world, color revolution, such concepts as "right to protect" (R2P), under the pretext of fighting for human rights and democracy to conduct interventionist wars, which has given us the mess in the Middle East and the refugee crisis. This was what ensued over these decades.

That military-strategic policy was combined with an economic side, which was essentially the lack of development caused by the IMF conditionalities, which prevented explicitly Third World development; a policy of the Troika in Europe which prescribed brutal austerity to Southern European countries such as Greece, Italy, Spain, Portugal. And this led to the revolts against this system which we have been watching for the past almost two years. That revolt expressed itself in the Brexit, in the election victory of President Trump and the loss of Hillary Clinton, in the "no" to the referendum in Italy for the change in the Constitution; in the recent developments, such as the election victory of Kurz in Austria, Babic in the Czech Republic, the eruption in Catalonia, so this is an ongoing revolt.

That policy is now leading to the danger of a new financial crisis, much worse than 2008, because the causes of that crisis had not been addressed. To the contrary, through quantitative easing, negative interest rates, an enormous amount of liquidity was pumped into the system which manifests itself now in the form of a much, much bigger indebtedness of governments, of firms, of student debt, of car loans, and this is a bubble about to explode again.

China is not unaware of what is the reaction of the Western media towards the Chinese model, and I found it very interesting that in the last days there is a completely new tone in the Chinese media about this reaction of the West. They say, with a very new self-confidence, less diplomatic than the Chinese would usually speak, that their model is superior to the Western model. And they talk about the errors of Western conceptions about China, that the West completely misses the true nature of the Chinese development, that the West obviously does not want China to succeed and predicting, that it will not succeed. One article says, that the West thinks the closer that China is to the West, then they're on the right path; if they are diverging it's dangerous; that China should consolidate the interests of the West, and therefore China's development is negative and challenges the world order; and that China should not challenge what they call "universal values," but in reality these "universal values" are just Western interests. And then, in several articles, they say, look at the chaos of the West, the influence of the Western media is shrinking and China should no longer care about Western prejudices.

So, I'm just touching upon these things, because it is my firm belief that the New Silk Road dynamic is unstoppable, because it is the much more attractive model of international cooperation, and it will eventually also be put on the table in all of Europe. I think it would be in the fundamental interests of European nations to cooperate with China and with Russia, in the development of Africa: This is the only human way to stop and overcome the refugee crisis. China has offered a "win-win cooperation" to Mrs. Merkel, to Italy's Gentiloni, to [former French Prime Minister] Mr. Raffarin, when he was at the Belt and Road Forum in Beijing in May, so the offer is on the table. The same goes for the reconstruction of the war-torn countries of the Middle East, where, in the case of Syria, there is already an emerging tripartite cooperation, where China provides the infrastructure, Russia the energy, Iran the industrial parks, and other countries are invited to cooperate in reconstructing Syria; and also the same goes for Iraq, Afghanistan, Yemen, and other countries of the region.

Contrary to what you read in most Western mainstream media, the possibility that it would come to a good relationship between Trump and Xi Jinping in the upcoming visit of President Trump to Asia, where he will go to Vietnam, Philippines, South Korea,

Japan, and a state visit to China, are very good.

The whole Russia-gate against President Trump, the idea that there was collusion between the Trump team and Russia, whereby Putin would have helped Trump to win the election, is utter nonsense, there's no evidence for it, and it was designed entirely by the intelligence services of Great Britain and the Bush-Obama administrations, to prevent Trump from having a positive relationship with Russia and China – and that is not succeeding.

The United States is undergoing right now a tremendous economic crisis, a total collapse of infrastructure due to a non-investment for about 100 years; infrastructure in the United States is collapsing. The United States has 150 km fast train system between New York and Boston, as compared to more than 20,000 km fast train system in China, and there is right now a very concrete discussion that China would, together with the Japan, invest in the infrastructure of the United States, and this could be a subject in the upcoming Trump visit in China.

There are already many strategic realignments going on: I only want to point to maybe the most obvious case, that of Japan. Japan right now is seeking a very good relationship with Russia, they are developing the Kuril Islands together economically. Because of the strategic close relationship between Xi Jinping and Putin, the relation between Japan and China is now improving. I want to just say, that from the standpoint of universal history, I think that mankind has reached the point where either we move to a new paradigm of self-governance of relations among nations, and stop thinking that war can be, in the age of thermonuclear weapons, a means of conflict resolutions, if you don't want to risk eliminating ourselves as a species. So we have to think about a new paradigm of cooperation, and it is on the table. So, I think that the kind of discussion we need to have in Europe really needs to take on a completely different shape and form. I don't even think multi-polarity is what we want, because multi-polarity still has the idea of geopolitical confrontation, that you have one group of countries who has an interest against another group of countries; where I think that the idea pronounced by President Xi Jinping of the "community of a shared future of humanity," where you start with the one mankind first, and then you come to the national or regional interest, is the way we have to think.

As a last comment, I think that the West can only find this kind of cooperation if we develop or rediscover our best traditions, like China has revived its Confucian tradition of 2,500 years, and the West has to revive its best Classical traditions of all our European cultures. If we do that, I think we are at the verge of a new era.

OGDEN: So that was a speech that Helga Zepp-LaRouche presented to a joint event in Paris on October 24th, sponsored by the international Schiller Institute and the Academy of Geopolitics in Paris. As you can see, this is a wonderful overview of exactly the kind of strategic situation that is now presenting itself as President Trump is flying on his way to this historic summit in China with President Xi Jinping.

Now, one more item that we need to conclude with, this is just some breaking news on the so-called "Russia-gate" narrative, which is now completely falling apart. Last week on this broadcast we reported that the news had come out that Hillary Clinton and the DNC had been exposed as directly financing the so-called "dodgy dossier" from Christopher Steele, the British intelligence agent who had put together this so-called dossier on President Trump. Now it has come out that that was only the tip of the iceberg. What's now being revealed is that the Democratic nomination during the 2016 Presidential campaign was completely rigged – 100 %; even more than we knew at the time. The facts have come out that expose the reality that the DNC, all the way through the primaries, starting a year before the Presidential primaries even occurred, was in fact nothing but a subsidiary of the Clinton campaign. 100 % bought and paid for and controlled. Donna Brazile, of all people, who is a long-time Democratic Party figure and was the interim chairperson of the Democratic National Committee, has just exposed in her forthcoming book; this is an article that was in {Politico} which is quoting an excerpt from her forthcoming book, but the article is titled "Inside Hillary Clinton's Takeover of the DNC". Donna Brazile reported that the Democratic National Committee's rigging of the party nomination for Hillary Clinton against Bernie Sanders, also Joe Biden, Martin O'Malley, and any other Democratic nominee who never had a chance. This rigging of the nomination process was far worse than we even had known before; and far worse than was even exposed by the DNC emails and the John Podesta emails that had been published by WikiLeaks. In fact, it turns out that the

Clinton campaign was in {total} control, a lockdown of the entire DNC and total control of every aspect of the so-called “neutral” Democratic National Committee, beginning all the way back in August of 2015; almost a year before Clinton became the official Democratic Party nominee.

Here’s how it worked. Apparently, Obama had left the DNC deeply in debt; over \$24 million in debt after the 2012 Presidential campaign. He was paying off that debt very slowly, so under Donna Brazile’s predecessor, former DNC chairperson Debbie Wasserman-Schultz, the DNC had signed a secret agreement with the Clinton campaign which specified that in exchange for sending money to the DNC, Hillary Clinton would control every aspect of the Democratic National Committee’s operations – the party’s finances, the party’s strategy, and all of the money that was raised by the DNC. Her campaign would have the right of refusal of who would be the party communications director, and it would have the right of final decision on all other staff that was hired by the Democratic National Committee. The DNC would also be required to consult with the campaign about all other staffing, budgeting, data, analytics, and even mailings that were sent out by the Democratic National Committee.

So, as you can see, what this shows is that the DNC was nothing but a bought-and-paid-for subsidiary, a completely subservient part of the Clinton campaign; whereas it is supposed to be a completely unbiased party organization which gives every candidate a fair shake. Additionally – and this is going to be a much bigger story over the coming days – apparently the Hillary Clinton campaign was using the DNC as a fundraising clearinghouse to evade Federal Election Commission regulations; virtually laundering campaign cash through the DNC, which was then funneled into the Hillary Clinton for President campaign, bypassing or evading FEC regulations. Under FEC law – this is the law that every candidate in the entire country is supposed to follow – the Federal Election Commission says an individual US citizen can only contribute a maximum of \$2700 directly to a Presidential campaign. So if you wanted to contribute to the Hillary Clinton for President-campaign, your max is \$2700. But the limits for contributions are much higher for contributions to state party organizations and to the party’s national committee. So, therefore, any citizen, any individual who had maxed out their \$2700 contribution limit to the Hillary Clinton campaign, could then turn around and write a check to the Hillary Clinton

Victory Fund, which would be an additional check for up to \$353,000; which represents \$10,000 to each of the 32 state party organization, plus \$33,000 to the DNC. So that money was then deposited in the state party coffers first, but then was vacuumed into the DNC and then directly to the Presidential campaign. Apparently less than 1% of that money stayed in the state party organizations.

Now this information, this bombshell, is coming directly from Donna Brazile; this is not some sort of disinformation or fake news that's coming from some troll in St. Petersburg or something. This is contained within Donna Brazile's own book about the DNC. As Elizabeth Warren said in response to a CNN interview yesterday when she was asked "Was the DNC campaign, was the Democratic nomination process completely rigged in favor of Hillary Clinton?" "Yes, it was." No other nominee even had a chance, despite the fact that there was overwhelming support within the Democratic base for anybody but Hillary.

What President Trump said in response to this news, in a series of tweets that he put out over the last 24 hours, is the following. He said, "This is real collusion and dishonesty. This is a major violation of campaign finance laws and money laundering. Where is our Justice Department? Let's go FBI and Justice Department." Then he also said, "Bernie Sanders supporters have every right to be apoplectic of the complete theft of the Democratic primary by crooked Hillary."

So, this is a bombshell. This news will definitely develop over the next few days, and this is going to be a major story as President Trump leaves on his historic trip to Asia. We have an opportunity right now to organize the entire country to say "Let's abandon this entire Russia-gate false narrative. Let's focus on the true story." Let's take a look at the opportunities that are ahead of us for our President as he takes this trip to Asia, and what all Americans have in common. We have crumbling infrastructure, we have an opioid crisis which is unprecedented in its proportions. The stories about this are absolutely unfathomable about how many deaths we've experienced over the last year from opioid and heroin overdoses. The statistics are that we have had one September 11th every three weeks in terms of the number of Americans that have died. Or, over the past year, more Americans have died from opioid and heroin overdoses than died in the entirety of the Vietnam War. This is the economic reality that is confronting the American people; and this is the

kind of situation which could be resolved overnight by taking a completely different turn towards a spirit of optimism which Helga Zepp-LaRouche has characterized as the spirit of the New Silk Road.

So, let me put on the screen one more time as we conclude our webcast, the image of our calendar [Fig. 7]. We've been counting down the days up to today over the course of the month of October, as we approached the departure of President Trump for his historic trip to Asia. President Trump and President Xi Jinping will be meeting on November 8th and November 9th, so this is coming up next week. This historic summit between President Trump and President Xi Jinping could, indeed, be a history-changing event. So as the title webcast stated, "Great Cause for Optimism: The Silk Road Spirit Is Contagious". We challenge you to catch the Silk Road spirit over the next few days, and to do everything that you can to ensure that this summit is indeed a watershed moment for the history of US-China relations and the history of the entire human race. Thank you very much for tuning in today, and please stay tuned as we follow this important and historic trip that President Trump is making to Asia as we approach this bilateral summit on November 8th and 9th next week.

Thank you for tuning in, and stay tuned to larouchepac.com.

Trump på vej til Kina. **Desperate angreb gennem Russia-gate** **for at bevare den gamle verdensorden.** **Politisk Orientering 2. nov., 2017.**

v/ formand Tom Gillesberg:

»Velkommen til et valgmøde i anledning af, at det snart er kommunalvalg her i Danmark. At vi her i København den 21. november skal til stemmeurnerne, og de, der befinder sig her i København, har det meget store privilegium, at de faktisk

kan stemme på undertegnede og andre af vore kandidater, som også er til stede her, og dermed være med til at sætte den dagsorden, som kommer til at gælde, ikke bare for det 21. århundrede, men forhåbentlig også for lang tid derudover.

Det er givet, at allerede her i de kommende par uger, vil der stå nogle helt afgørende slag for, hvad menneskeheden kommer til at kunne gøre i tiden fremover. Derfor er det fantastisk, vil jeg sige, at de, der har været med til at sørge for, at vi kunne få rigtig mange flotte plakater op her i København og Brøndby og andre steder [Aarhus og Randers], »INDEN NYT FINANSKRAK: KØBENHAVN SKAL MED I DEN NYE SILKEVEJ«, som allerede nu er et stort diskussionsemne derude på gader og torve og skoler og universiteter; og også vores anden plakat her, som i første omgang lever en lidt mere anonym tilværelse, som så nok skal vokse på folk, »GØR SOM I HJØRRING: GRATIS INSTRUMENTAL- OG SANGUNDERVISNING – SKAB EN NY RENÆSSANCE: KLASSISK MUSIK TIL ALLE BØRN«.

Det, som det selvfølgelig drejer sig om for os, er for det første at få folk til at tænke, og dernæst få folk til at handle, således, at vi kan sørge for, at Danmark – og København og byerne selvfølgelig, hvor vi stiller op til kommunalvalg – men Danmark, Europa og resten af verden kommer med i det nye paradigme, som allerede er i gang med at erobre planeten Jorden.

Allerede nu er det klart, at det, som de fleste tror, tingene sådan normalt drejer sig om, nemlig: Kan man beholde det, man plejede at have, så er svaret klart, Nej, det kan man ikke. Den gamle verden er væk. Der er ikke nogen fortsættelse af tingene, som de var. Og spørgsmålet er ikke, kan man beholde det, man havde, men, om man skal tabe alt, eller man skal vinde en ny renæssance med de største muligheder, mennesket nogensinde har set.

Når jeg siger det, så burde det også være tydeligt for de fleste, at den vestlige verden stadig væk er i et momentum imod krig; man har en march mod krig, som burde være stoppet, efter Brexit-afstemningen ligesom havde kastet det britiske etablissement om kuld, kan man sige, og den efterfølgende sejr til Donald Trump i det amerikanske præsidentvalg ligesom havde mere eller mindre styrtet det amerikanske etablissement af pinden; så skulle man jo tro, at det betød en ændret politik. Men det har det ikke gjort, fordi alle institutionerne er fortsat på den kurs, der var forprogrammeret inden disse valg. ...«

Kupmagerne i vanvittig aktivitet for at sabotere Trumps rejse til Asien

Leder fra LaRouche PAC, USA, 31. okt., 2017 – Med præsident Trump, der forbereder sig til at tage af sted til Asien i denne uge til afgørende møder med Xi Jinping, Shinzo Abe, Rodrigo Duterte, Moon Jae-in og muligvis også Vladimir Putin – møder, der kunne bringe USA direkte ind i overensstemmelse med det nye paradigme for menneskeheden, der vokser frem af Kinas Nye Silkevejsproces – forsøger Det britiske Imperiums lakajer i USA hektisk at miskreditere eller endda anklage præsidenten for at sabotere hans plan om at danne venskabelige og konstruktive relationer med Kina og Rusland.

Den juridiske morder, Robert Muellers anklageskrifter mod Paul Manafort, der i en kort periode var Trumps kampagnemanager i 2016, og mod George Papadopoulos, der sandsynligvis var plantet af briterne i Trumps overgangshold (uden nogen synlig indflydelse), er blevet spredt ud over den nationale presse, som om det var det første stød i at bringe Trump til fald. Trump responderede med tweets og sagde, at anklagerne mod Manafort intet havde at gøre med hverken ham selv eller Rusland og tilføjede, at »kun få mennesker kendte den lavt rangerende, frivillige arbejder ved navn George, der allerede har vist sig at være en løgner«. David Gergen, CNN's kommentator, røbede det hele mandag aften ved at advare Trump om, at han ikke burde foretage denne rejse til Asien, mens han konfronteres med et sådant dødeligt alvorligt angreb. Pladder.

I mellemtiden ruller Kina den røde løber ud for Trumps præsidentielle besøg – det første statslederbesøg siden den historiske KKP's 19. Nationalkongres, der konkretiserede den transformation af verdenshistorien, som blev initieret af Xi Jinpings lancering af det Nye Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes Maritime Silkevej under sin første femårsperiode.

Spærreilden af angreb i medierne i USA og i den britiske presse – han er en hensynsløs diktator, »den nye Mao« og »den nye Stalin«, blandt andet – kan ikke skjule virkeligheden omkring det utrolige udviklingstempo, internt i Kina og i landene i verdens udviklingssektor, gennem Bælte & Vej Initiativet. Selv IMF og sådanne historiske, britiske bankinstitutioner som HSBC tvinges af virkeligheden til at rapportere den transformation, der finder sted internationalt som følge af Kinas initiativ – om ikke af anden grund, så fordi de ønsker at begrænse det.

Forskellen mellem den to former for fremtid, som konfronterer menneskeheden, er stærk. Xi Jinping fremlagde en vision for Kina og for verden frem til 2050, med Kina, der skal blive en fuldt udviklet nation, mens de samtidig er med til at løfte verdens tidligere koloniserede lande ud af fattigdom, for at blive moderne industrinationer. Han baserer dette på begreberne om et »fællesskab for en fælles skæbne« og en »ny type relationer mellem store magter«. Han støtter fuldt ud præsident Trumps erklærede hensigt om at arbejde tæt sammen med Kina og Rusland i denne nye type stormagtsrelationer, der som sit grundlag har visionen om den Nye Silkevej for en fælles skæbne for fremskridt for alle.

Så har vi den nuværende mangel på vision i Vesten. De britiske imperieinteresser bag kupforsøget mod Trump er de samme City of London- og Wall Street-kræfter, der har drevet de vestlige økonomier ud i industrielt forfald, kollaps af infrastruktur, kernekraftindustriens og vort rumprogramms død, en forfærdelig narkoepidemi, massiv arbejdsløshed og voksende rater af fattigdom og selvmord.

Og dog er midlerne til at undgå denne døende kultur i vore hænder. Alt imens den Nye Silkevej er 'vejen ad hvilken', så må imidlertid den ondskab, der består i Londons og Wall Streets bankerotte hasardspilsinstitutioner, der har taget kontrollen over de fleste af vore regeringsinstitutioner, ødelægges, hvis vi skal virkeliggøre en sådan vision. Franklin Roosevelt viste, at dette er muligt med sin New Deal, gennemførelsen af Glass-Steagall for at rense skidtet ud på Wall Street og etablere statslig kredit i Hamiltons tradition for at genopbygge nationens infrastruktur og udløse arbejdskraftens produktive evne og videnskabelig udvikling.

På samme måde, som Robert Mueller gennemtvang »Få ram på LaRouche-specialstyrken« i 1980'erne netop, fordi Lyndon LaRouche var spydhovedet for en bevægelse for at opnå denne højere vision for menneskeheden, sådan fungerer Mueller stadig væk i dag på vegne af Imperiet, der hektisk forsøger at bevare verden opsplittet, for at stoppe Trump i at bringe USA ind i samarbejde med Kina og Rusland.

LaRouches Fire Love inkorporerer FDR's fremgangsmåde og tilføjer det presserende nødvendige i at skabe en ny æra med kulturelt og videnskabeligt samarbejde for menneskehedens fremtid. Tiden er ikke til selvtilfredshed. Vejen er klar, og sejr på kort sigt er mulig, og nødvendig, hvis verden skal undgå globalt kaos og global krig.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (2. fra højre) og hans hustru Peng Liyuan (2. fra venstre) stiller op til fotografering sammen med Donald Trump (midten), hans hustru Melania Trump (1. fra højre) og hans datter Ivanka på Mar-

Trump mener, gode relationer mellem USA og Rusland vil gøre det lettere at løse krisen over Nordkorea

26. okt., 2017 – I et interview i går med Lou Dobbs fra Fox News, fremførte præsident Donald Trump behovet for at forbedre relationerne med Rusland og Kina. Trump sagde til Dobbs, »Jeg vil gerne sige dette: Jeg mener, det ville være virkelig godt, hvis vi kommer godt ud af det med Rusland.

Jeg mener ikke, der er noget galt med – I ved, de er en magt, de er en atommagt. Jeg mener, vi kunne have en god relation. Jeg mener, det ville være lettere at løse situationen med Nordkorea. Og jeg har netop talt med Kinas præsident, hvor jeg lykønskede ham med hans store sejr [på KKP's Nationalkongres]. Men det ville være virkelig godt, hvis vi kunne tale med Kina og Rusland. For, Kina hjælper os, og Rusland går måske den anden vej og gør skade på det, vi opnår.

Jeg mener, at, når jeg siger, måske, så mener jeg, at jeg nøjagtigt ved, hvad jeg taler om. Hvis vi havde en relation med Rusland, ville det være en god ting, ikke en dårlig ting.«

Dobbs: »Relationer – De blev kritiseret for blot at forsøge at bejle til, om man vil, præsident Xi af Kina. Alle, hele den såkaldte intelligentsia i dette lands udenrigspolitiske establishment, sagde, at De spildte Deres tid, at det simpelt hen ikke kan gøres. Og De har tydeligvis gjort betydelige fremskridt med ham, og – «

Trump: »Talte med ham for blot nogle få minutter siden, lige før, jeg gik ind i dette lokale. I ved, han har fået noget, der aldrig før – det er stort set aldrig før sket i Kina. Han har fået beføjelser, som ingen har –

Han er en magtfuld mand. Jeg er faktisk af den mening, at han er en meget god person. Hermed sagt, så repræsenterer han Kina, og jeg repræsenterer USA, så, I ved, der vil altid være konflikt. Men vi har en meget god relation. Folk siger,

at vi har den bedste, præsident-til-præsident-relation – for hans titel er også præsident.

Vi skal til Beijing, og andre steder, hvor han måtte ønske at bringe mig. Vi vil tilbringe to dage dér. Vi skal også til Japan og Sydkorea. Og det bliver, mener jeg – det bliver forhåbentlig historisk og positivt; og vi må løse det nordkoreanske problem. Det er et meget stort problem.

Jeg burde aldrig have fået dette [problem]. Det burde have været løst længe, før jeg overtog embedet, og hvor det ville have været lettere at løse. Men, jeg fik overgivet problemet, og jeg løser det. Jeg løser problemer ...«

Hvorfor frygter Det britiske Imperium Kinas Bælte & Vej Initiativ? Dansk udskrift.

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 26. okt., 2017

For det første, så var det, der virkelig imponerede mig meget, Xi Jinpings, og også andre taleres, fokus på formålet med det hele – nemlig, at det er forbedringen af folks liv. At folk skal leve et bedre liv, et lykkeligere liv – og det mangler fuldstændigt i diskussionen i Vesten: At formålet med politik er, at folk skal være lykkelige! Lykke er en uomstøtelig rettighed, som trods alt blev indskrevet i det unge USA's Uafhængighedserklæring.

Men der er et yderligere aspekt. Især i sine afsluttende bemærkninger talte Xi Jinping om en socialistisk model med kinesiske karaktertræk for en ny æra. Og målet, som blev meget udtrykkeligt formuleret, var, at Kina vil indtage en global rolle i skabelsen af en smuk fremtid for hele menneskeheden. Se, det er virkelig noget! Hvornår har en vestlig politiker haft en vision om at skabe en smuk fremtid for hele menneskeheden? Jeg mener, man skal langt tilbage i tiden for at finde folk, der overhovedet tænkte i disse baner; og jeg mener, at Kina har skabt en model for international styrelse og internationale relationer,

baseret på suverænitet, respekt for det andet lands anderledes samfundsmodel, med andre ord, ikke-indblanding; og uden noget forsøg på at ændre systemet til den vestlige model, eller til deres egen model, men derimod respektere de andre landes suverænitet.

Jeg mener, at dette er et utroligt perspektiv, for, hvis man ser på det ud fra menneskehedens lange, historiske bue, så var dette et initiativ, der måtte ske på et vist punkt i menneskehedens udvikling. Der måtte på et givent tidspunkt komme et menneske, der sagde, »vi er den menneskelige art, og den menneskelige art er én«

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Efter den japanske premierminister Abes valgsejr forbereder han møderne med Putin, Xi og Trump

23. okt., 2017 – Efter sin valgsejr forbereder den japanske premierminister Shinzo Abe nu et nyt møde med den russiske præsident Vladimir Putin på sidelinjerne af APEC-topmødet, der afholdes i Vietnam til november.

»Denne succes giver os et fundament for at gennemføre en stærk udenrigspolitik. Som en del af denne bestræbelse, planlægger jeg især at afholde et nyt møde med den russiske præsident Vladimir Putin i november, på APEC-topmødet. Vi vil også gerne forhandle med Kinas præsident Xi Jinping. Under disse kontakter har jeg tænkt mig at understrege betydningen af at diskutere løsninger på situationen omkring Nordkoreas missil- og atomprogram«, sagde Abe i mandags under sin første pressekonference efter valget, rapporterer TASS. Abe sagde, han gerne vil diskutere samme spørgsmål med USA's præsident Donald Trump under præsidentens

Besøg i Japan den 5.-7. november.

Trump talte med Abe i går for at ønske ham tillykke med valgsejren. Udskriftet fra Det Hvide Hus i dag erklærer, »præsident Trump genbekræftede sit ønske om fortsat at arbejde tæt sammen med premierminister Abe og siger, han ser frem til at besøge Japan i begyndelsen af november«.

Her til aften viser optællingen, at Abe vandt et stærkt folkeligt mandat i søndagens valg, med sit Liberale Demokratiske Parti, der sikrede sig 281 pladser i Underhuset, hvilket er langt mere end det stærke flertal på 261 pladser, der er nødvendigt for at udpege medlemmer og formænd for de stående komiteer.

Abe har meddelt, at han vil søge genvalg som premierminister i Diet meget snart. Det kunne ske så tidligt som 1. nov., hvis den særlige Diet-samling samles dér. Abe sagde, at han dernæst »hurtigt vil lancere et nyt kabinet«.

Foto: Den japanske premierminister Shinzo Abe fik en overvældende valgsejr i søndagens valg.

[Kina forpligter sig til storstilede infrastrukturprojekter i Filippinerne](#)

3. okt., 2017 – En delegation af regeringsministre fra Filippinerne var i Kina i sidste uge, hvor deres kinesiske modparter indgik en forpligtelse til at finansiere flere storstilede infrastrukturprojekter og aftalte at optrappe planlægningen af første og anden fase af projekter i hele landet. Deres målsætning er at blive færdig med forhandlingerne inden starten af det 31. ASEAN-topmøde, der i år holdes i Filippinerne fra 10.-14. nov., og som vil se deltagelse af den kinesiske premierminister Li Keqiang.

Byggeriet af to store broer i Manila er planlagt til at gå i gang i november. Kinas handelsminister Zhing Shang bad den filippinske finansminister Carlos Dominguez, der ledede delegationen, om at prioritere 8 af de 12 projekter på præsident Rodrigo Duterte's liste over første fase. Disse projekter omfatter, ud over de to broer i Manila, et stort vandmanagement- og dæmningsprojekt, de skal forsyne Manila med vand; en plan om kunstvanding ud fra Chicofloden i den nordlige del af Filippinernes største ø, Luzons, og som har været på tegnebordet i over 40 år; en hævet motortrafikvej i Davao City på Mindanao; en industripark;

to narko-rehabiliteringscentre; broer, der forbinder flere øer i øgruppen Visayas, der ligger mellem Luzon og Mindanao; et landbrugsteknisk center; og genopbygning af Marawi, byen på Mindanao, der blev besat af ISIS-relaterede terrorister i maj måned, og hvor der stadig foregår kampe. Mange af disse projekter har ligget på tegnebordet i årtier, med løfter fra Verdensbanken og andre, som aldrig materialiserede sig.

Dominguez sagde til kineserne: »Vi anerkender og påskønner det fortsatte engagement mellem vore regeringer om at sætte tempoet i vejret for forberedelserne til de udgiftstunge infrastrukturprojekter. Begge regeringer gennemfører bestræbelser for at strømline og fremme godkendelsesprocessen for disse flagskibsprojekter.«

Zhong tilskyndede Filippinerne til at trække på andre kilder til finansiering, inklusive Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Kinas Silkevejsfond, såvel som også Asiatisk Udviklingsfond. AIIB har for nylig aftalt at medfinansiere et projekt til oversvømmelseskontrol i Manila, sammen med Verdensbanken og regeringen.

Foto: Filippinernes præsident Rodrigo Duterte og Kinas præsident Xi Jinping. (Arkivfoto). Kina har bedt Filippinerne prioritere 8 af 12 store projekter på deres liste over første fase af et storstilet infrastrukturprogram, af hvilke mange har ligget på tegnebordet i årtier, og som nu får investeringslån fra AIIB og ADB, o.a.

Fælles udvikling: Den eneste vej til fred i Korea. EIR-lederartikel

Sydkoreas præsident Moon Jae-in og Ruslands præsident Vladimir Putin ses her på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, der fandt sted fra 6.-7. september, 2017. Putin sagde på et fælles pressemøde:

»Jeg vil gerne sige, at Rusland stadig er villig til at gennemføre trilaterale projekter med deltagelse af Nordkorea. Vi kunne levere russisk gas gennem ledninger til Korea og integrere Ruslands, Republikken Koreas og Nordkoreas elektricitetskabler og jernbanesystemer. Gennemførelsen af disse initiativer vil

ikke alene være økonomisk favorabel, men vil også være med til at opbygge tillid og stabilitet på Koreahalvøen«.

Præsident Moon var enig, i overensstemmelse med sin plan om at genoplive 'Solskinspolitikken'.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Myanmars leder Aung San Suu Kyi taler til nationen om Rohingya-krisen

19. sept., 2017 – Næsten en måned efter, at en ny runde vold brød ud i Myanmars nordøstlige stat Rakhine, og tusinder af muslimske Rohingya-indbyggere havde samlet sig langs grænserne til Bangladesh i søgen efter tilflugt, talte Myanmars statsrådgiver, en stilling i lighed med premierminister, Aung San Suu Kyi, for første gang til nationen, siden rapporterne om volden begyndte den 25. august. »Vi fordømmer alle krænkelser af menneskerettigheder og ulovlig vold. Vi er forpligtet over for genoprettelsen af fred og stabilitet og overholdelse af retsstatsprincippet i hele staten ... Vi er bekymrede over at høre, hvor mange muslimer, der flygter fra områderne til Bangladesh ... Had og frygt er den største svøbe i verden. Vi ønsker ikke, at Myanmar skal være en nation, der er splittet af religiøse eller etniske tilhørsforhold ... vi har alle ret til vore forskellige identiteter«, sagde hun.

I sin tale inviterede Suu Kyi diplomater til at besøge muslimske Rohingya-landsbyer. »Flertallet af muslimerne har ikke tilsluttet sig udvandringen«, sagde hun. »Vi ønsker at finde ud af, hvorfor denne udvandring finder sted.« Myanmars myndigheder, inkl. Suu Kyi, er under alvorligt angreb fra muslimske nationers, FN's og Vestens side for at føre en kampagne for at drive Rohingya-muslimerne, der siden 1982 ikke har været borgere i Myanmar, ud af landet. Bangladesh hævder, at mindst 300.000 Rohingyaer nu befinder sig i flygtningelejrene langs landets grænser til Myanmar, inde i Bangladesh. Rohingya-muslimer udgør omkring 1 mio. ud af 8 mio. muslimer, der er indbyggere i Myanmar, som har en overvejende buddhistisk befolkning på 53 mio.

Krisen ses imidlertid i et andet lys af Myanmars største naboer, Kina og Indien. Indien har officielt hævdet, at Rohingyaerne er blevet infiltreret af

internationale jihadi-grupper, og at kernemedlemmerne af deres gruppe er blevet uddannet i Pakistan og Saudi-Arabien og har fået støtte fra personer og myndigheder i disse to lande. I Kina citerer en artikel i *Global Times* udtalelser fra Zhu Zhenming, en professor ved Yunnan Akademiet for Samfundsvidenskaber: »Vesten har stærkt kritiseret Suu Kyi, fordi de forventer, at hun fremmer demokrati i Myanmar, men er blevet skuffet. Og Vesten ønsker også at bruge Rohingya-spørgsmålet til at advare Suu Kyi mod at komme for tæt til Kina.«

Zhu sagde yderligere til *Global Times*, at Suu Kyi har forsømt at alliere sig med Vesten, som de havde forventet, hun ville, efter hun kom til magten, men at hun i stedet søgte tætte bånd til Kina og samtidig håbede at bevare gode relationer med Vesten. »Vesten, der mener, at militæret repræsenterer et ekstremt regime, ønsker også at undertrykke Myanmars militær«, sagde Zhu og forklarede, at de islamiske ekstremister også kunne udnytte situationen til at strække sig ind i Myanmar, hvis konflikten i staten Rakhine fortsætter.

Foto: Myanmars statsrådgiver, Aung San Suu Kyi, taler til nationen om Rohingya-krisen.

Rapport fra konference i Bangkok om Kra-kanalen

12. sept., 2017 – I dag rapporterede Pakdee Tanapura tilbage om den meget succesfulde konference om Thai-kanalen (Kra-kanalen), der blev afholdt mandag, den 11. september i Bangkok. Flere end 250 mennesker deltog, inklusive økonomer, videnskabsfolk, regeringsfolk, akademikere, militær- og erhvervsledere. Alle var meget bevægede over talernes entusiasme. Tanapura fremhævede repræsentanten fra Panama, der talte om historien om, og den seneste udvidelse af Panama-kanalen. En gruppe af 30 repræsentanter for lokalsamfund fra syd rejste til Bangkok for at give deres støtte, og for at tilbagevise dem, der forsøger at oppiske modstand på baggrund af miljøhensyn og menneskerettigheder, fra den sydlige befolkning.

Der var ingen officiel repræsentation fra regeringen, hvilket var forventet, men medlemmer af Statsrådet og de meget højtplacerede, pensionerede militærledere understregede, at situationen nu er moden, og regeringen kan og bør tilslutte sig denne indsats. En tidligere øverstkommanderende (general Saiyud, der også

talte på konferencen i 1984 med Lyndon LaRouche) foreslog, at projektet blev udnævnt til et Royalt Projekt for at undgå de politiske problemer. Fire kinesiske talere gjorde det klart, at Kina blot venter på, at regeringen skal godkende projektet, for at de fuldt ud vil engagere sig.

Der var ingen fra USA's ambassade, der deltog, på trods af invitationer, men den indiske ambassade og andre sendte repræsentanter.

Flere kinesiske pressemedier var til stede og forventes snart at udlægge artikler. Den Singapore-baserede *China News Asia* filmede hele arrangementet og afholdt interviews med flere af talerne og har planlagt at skrive en stor artikel (Singapore har generelt spillet briterne spil med at opponere mod Kra-kanalen og hævdet, den vil underminere deres strategiske position – dvs., briterne strategiske situation – i Malaccastrædet.)

Endnu et forum med fokus på finansieringen af projektet vil snarest blive planlagt. Pakdee mener, at konferencen skabte betydeligt momentum og entusiasme, som det vil blive vanskeligt at undertrykke.

Se også: [Rapport på LaRouchePAC's webside.](#)

Se også: [LPAC-TV \(42 min.\) Kra Canal The Development of Southeast Asia](#)

[Lyndon LaRouche: Lad være med at diskutere det – Bare gør det!](#)

Leder fra LaRouche PAC, 7. september, 2017 – Det er pludselig blevet blændende indlysende, at Ruslands præsident Vladimir Putin – ligesom sin forfader i ånden, Frankrigs Ludvig »den Varsomme« XI – har været i færd med at væve og atter væve et spindelvæv af potentielt tæt økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea og Rusland – og med Kina og også andre partnere. Dette var den oprindelige »LaRouche-plan« for fred i Koreahalvøen, der fungerede frem til den dag i 2002, hvor den blev saboteret via »udefrakommende kræfter«, der arbejdede sammen med daværende vicepræsident Cheney, og bagefter med præsident Obama. Putin har arbejdet på dette spindelvæv med uundværlig støtte fra Kina – men tilsyneladende også fra visse kræfter i Washington.

Da Lyndon LaRouche blev opmærksom på dette, sagde han,

»Lad være med at diskutere det. Ikke noget opkog af de forskellige detaljer. Lad være med at spille yderligere tid – bare gør det! Og ved at gøre det – NU – vil I tvinge dem, der gør modstand mod det, til at bekende kulør. De vil blive afsløret, klar til at blive uskadeliggjort.«

Netop samtidigt hermed har den værste atlantiske orkan, der nogensinde er registreret, med en vindstyrke på 180 mil/t, og 300 mil/t på højdepunktet, hærgnet igennem hele Caribien og efterladt nogle af de britiske kolonier i ruiner, der er ufattelige for det 21. århundrede. For eksempel sagde Barbudas premierminister, at 90 % af deres bygninger er blevet ødelagt, og 60 % af deres befolkning var blevet hjemløse. De britiske herrer (Barbuda er en del af Commonwealth of Nations, tidligere Det britiske Statsamfund) havde absolut intet gjort for at forberede sig på syndfloden – men hvorfor skulle de også det?

Men den amerikanske regering, ledet af præsident Trump, er opmærksom og up-to-date om situationen og mobiliserer de relevante resurser for Florida og andre truede områder – og dette vil igen gøre det muligt for befolkningen, både de første nøddindsatspersoner (redningsfolk, paramedicinere o. lign.) og frivillige borgere, at udvise den heroisme, de så blandede har demonstreret i Houston. Vi vil respondere, som situationen kræver. Vi vil genopbygge så hurtigt, det er fysisk muligt. Alt er forandret siden Katrina og Sandy.

I Caribien må USA tilbyde det fulde program for Ingeniørkorpset, som Lyndon LaRouche og tidligere præsident Bill Clinton foreslog for Haiti efter jordskælvet i 2010. Monsterpræsident Obama skød denne plan ned, så Haiti, der i dag stadig ligger i ruiner, nu arbejder sammen med Kina hen imod en genopbygning af landet.

Men vores presserende nødvendige hastegenopbygning kan kun være et springbræt til et komplet, nationalt infrastrukturprogram, der nu må indledes med udstedelse af massive mængder statskredit, og i samarbejde med Kina. Ikke alene vil vi begrænse omfanget af stormrelaterede katastrofer i fremtiden, men vi vil også transformere hele vores økonomi fra den katastrofe, vi arvede efter Bush og Obama, og til at blive den store, agro-industrielle magt, som verden, og amerikanerne, nu har brug for.

Om dette sagde Lyndon LaRouche igen:

»Spild ikke tiden på at diskutere det. Bare gør det! Og vi får se, hvem, der forsøger at forhindre det – det vil være åbenlyst!«

Foto: Pressemeldelser i kølvandet på forhandlinger med præsidenten for Republikken Korea Moon Jae-in. 6. sept., 2017. (en.kremlin.ru)